

CAPÍTOL 1 - EL NÀUFRAG

NARRADOR/A

A la carta del dia tenim Olla barrejada, un menú de radioteatre cuinat per Napi i Marquès per a les ràdios de la Xarxa al Camp de Tarragona, i servit per grups de teatre de proximitat. De moment, traurem a taula nou plats. Si us quedeu amb més gana, en cuinarem de nous. I podeu repetir al podcast tant com vulgueu. Que vagi de gust!

SINTONIA

NARRADOR/A

Comencem amb un entremès.

Tot i que això, més que un entremès, és una tapa àcida que parla de l'estupidesa humana. Més concretament de l'enveja o de la gelosia.

I per cuinar aquesta tapa tenim un naufrag en una petita illa amb palmera inclosa, un naufrag que dona voltes al voltant de la palmera. A sota de la palmera hi ha una caixa.

NÀUFRAG

Ho he de fer, tot i que és l'última ampolla que em queda. He d'enviar un missatge perquè sàpiguen on sóc. Faré un escrit que commogui a qui el llegeixi. Un missatge que arribi al sentiment més profund. Serà un crit de soledat llançat al mar i al món. La gent ha de conèixer la meva odissea. L'he de fer particip dels meus patiments.

NARRADOR/A

S'ajup. Obre la caixa de sota la palmera. N'agafa una ampolla, paper i llapis, s'asseu.

Mira al cel. Comença a escriure.

NÀUFRAG

"En aquesta tarda assolellada, una més des que soc aquí..."

NARRADOR/A

Llepa el llapis, torna a mirar el cel. Es nota que pensa cada frase, i després l'escriu corrents. Quan acaba, fica el missatge a l'ampolla, satisfet, i amb molta cura la deixa a l'aigua.

EFFECTE XOF

NARRADOR/A

No, aquí no caldrà l'efecte de "Xof!", gràcies, muntador musical. Perquè el que ell fa és deixar l'ampolla suaument a l'aigua, i veure com s'allunya.

NÀUFRAG

Ja està! Espero que descobreixin el meu missatge i s'adonin de la meva situació. Que compreguin com pateixo i tot el que he de suportar. Tant de bo arribin aviat a confortar-me.

NARRADOR/A

La mateixa escena, uns dies mes tard. Ara, el naufrag està mig ajupit a terra. De sobte, obre un ull, després l'altre i s'aixeca sobresaltat. Es posa la mà a la cara, tapant-se del sol. Inspecciona l'horitzó a dreta i esquerra.

NÀUFRAG

No, no pot ser...! Hi ha més naufrags que han llençat els seus missatges en ampolles! Merda! I aquella és més gran que la meva! I allà una altra...! I una altra! Però què s'han cregut?

I què hi deuen posar, als seus escrits? Segur que hi deuen haver escrit un SOS sense cap mena d'imaginació. Però, i si els seus missatges fossin millors que els meus...? O si arribessin abans? No, no ho toleraré de cap manera!

NARRADOR/A

Agafa unes quantes pedres i comença a llançar-les contra les ampolles. Està com embogit.

NÀUFRAG

Ara sabran qui soc jo! Com s'atreveixen? El meu missatge no es pot perdre entre tanta mediocritat.

NARRADOR/A

Llança una altra pedra. Se sent un craix... d'ampolla trencada.

EFFECTE D'AMPOLLA TRENCADA

NÀUFRAG

Bé!

NARRADOR/A

Continua llançant pedres. Se sent el Xof! de les pedres en caure a l'aigua. Ara sí, l'efecte de Xof!, sisplau!

EFFECTE XOF, DE CAIGUDA D'UNA PEDRA A L'AIGUA

NARRADOR/A

El naufrag mira detingudament l'aigua. De l'ampolla trencada n'ha sortit un paper, que arriba flotant a l'illa.

NÀUFRAG

Missatgets a mi! Serà interessant saber què poden dir aquests altres beneits perduts. (Fotent-se'n) Pobrets! Segur que només hi diuen que bajanades. En tot cas, aquest missatge ja no el llegirà ningú més. (Riu) A veure... (Comença a llegir-lo) (Amb profunda tristesa)

NARRADOR/A

HO DEIXEM AIXÍ, SENSE DESCOBRIR-VOS EL FINAL FINS AL DIA DE L'ÚLTIM ASSAIG, PER NO FER ESPÒILER...

Text: Napi

Dramatúrgia: Carles Marquès

Direcció:

Muntador musical:

Interpretació:

NÀUFRAG -

NARRADOR/A -

(És una producció de les emissores de ràdio de la Xarxa al Camp de Tarragona)